

Cato

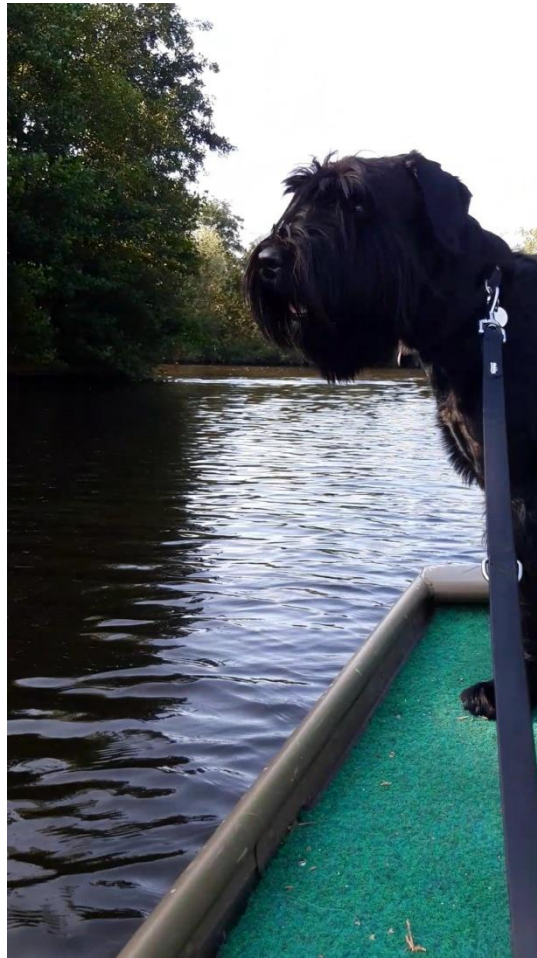
Dit is het laatste clubblad van het jaar 2020, een bijzonder jaar vanwege het Covid-19 virus. Ik hoop dat we de maand December kunnen vieren, met onze familie en vrienden en onze schnauzers.

De afgelopen weken hebben we mooie trainingen gedaan. Zoals bekend trainen wij met een placenta, inmiddels hebben we er nog eentje bij gekregen. Jullie kennen Pietertje, maar Freekie is er bij gekomen!

We hebben een mooie nazomer gehad, dus we konden nog een keer waterwerk trainen. Het is de beurt van Pietertje. Wat gaan we doen?! We gaan 3 oefeningen doen, 1 op het land en 2 op en in het water. De oefening op het land is een eitje voor de honden, dus daar ga ik niks over vertellen deze keer. De andere 2 zijn super gaaf. Er ligt een slachtoffer langs de waterkant en Pietertje ligt in een emmertje met gaten in de deksel voor de geur net boven water. Vastgebonden aan een tak.

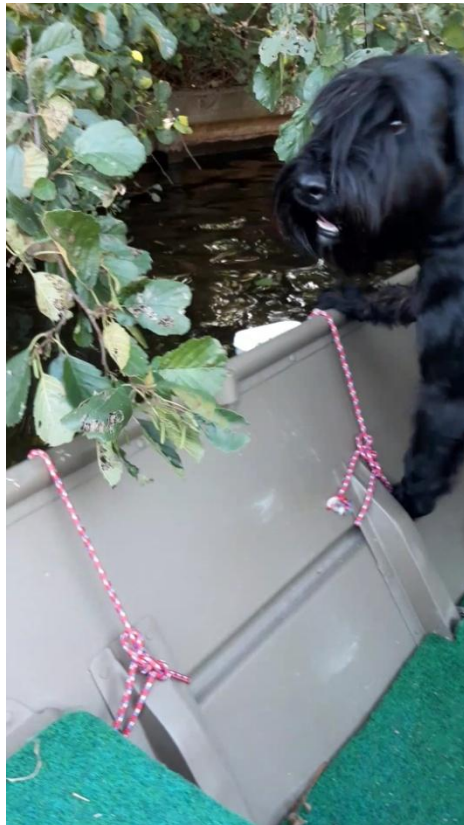
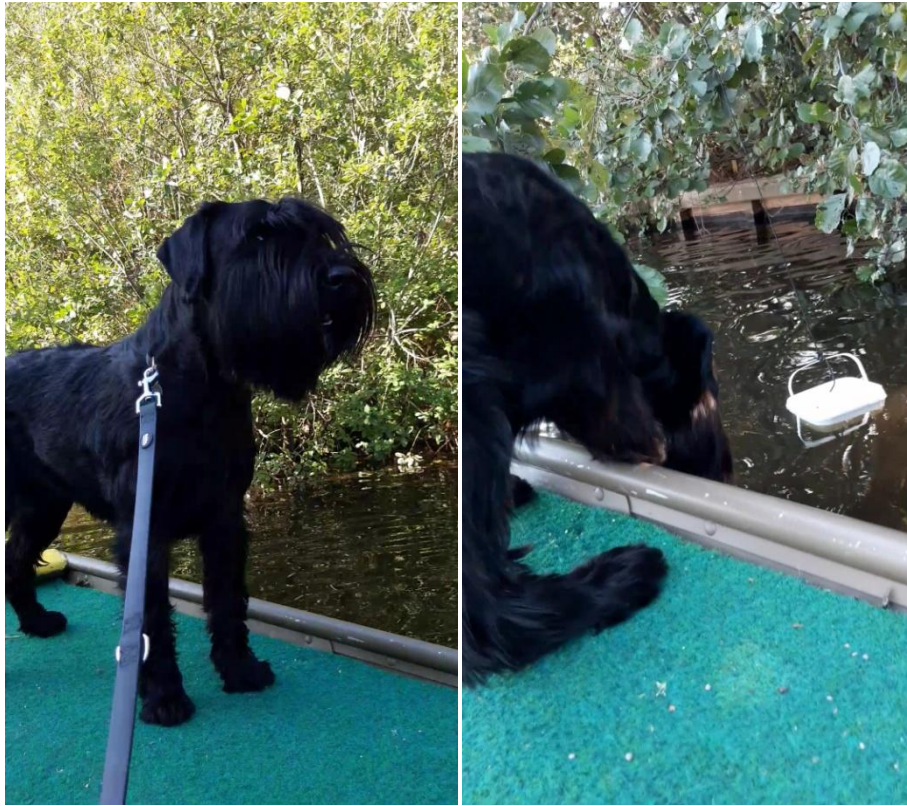
Mijn vriendin haalt mij op, zij heeft een zwarte Labrador van bijna 1 jaar genaamd Fenne. We gaan naar de woonboot van de trainers Cor en Els, daar gaan we trainen. We worden luid begroet door de honden Gitta en Wytske van de trainers. De koffie staat klaar, ondertussen legt Els uit wat we gaan doen. Wij zijn met 4 honden. De eerste oefening is op het land, dat was appeltje eitje voor de honden. We maken ons klaar om met de boot weg te gaan. Cato is opgewonden, dit is haar ding en de mijne ook trouwens. Er ligt ergens een slachtoffer langs de waterkant. Eerst gaan de andere 3 honden, wij gaan als laatste. Daar gaan we dan, Cato springt vol enthousiasme de boot op. We varen weg het is heerlijk weer, het najaars zonnetje schijnt lekker. We varen de Drecht op, dat is een prachtig natuur gebied. Cor zegt; "zet Cato maar aan het werk!" Ik zeg het welbekende commando "ZOEK MENS". Cato gaat gelijk in haar werk modus staan, dat vind ik altijd zo gaaf om te zien. Stoere Cato in opperste concentratie op de punt van de boot, haar zwarte glimmende neus in de wind om geur op vangen van het slachtoffer. Het is druk op het water iedereen die een boot heeft wil nog even genieten van deze mooie zondag. We varen rustig verder als Cato onrustig wordt. Ze begint te piepen, te janken, te tongelen en staat te kwispelen op de punt van de boot. Ze heeft duidelijk geur te pakken van een slachtoffer! Het slachtoffer zit in een boom langs de waterkant. Toch varen wij zachtjes door, Cato moet aangeven dat we terug moeten varen. Ze loopt dan terug van de punt naar achteren. Dat is het teken dat we terug moeten varen. Cor draait dan de boot. Ik heb Cato nog nooit zo tekeer horen gaan, ze blaft zich helemaal een slag in de rondte. Wat gaat ze tekeer. We varen recht naar het slachtoffer toe. Cato is niet te houden ze springt van de boot af, de kant op naar het slachtoffer. Wat heeft ze dit goed gedaan. Rapportcijfer een dikke 10!

Nu wordt het spannend. De oefening met Pietertje die in het water drijft is aan de beurt. Gaan de honden deze geur van "dood" herkennen, niet onbelangrijk gaan ze het aangeven door te blaffen? Cato en ik gaan als laatste. Als eerste gaat Fenne, de jongste, voor haar was deze oefening nog te moeilijk. Ze pakte het niet op dat is helemaal niet erg ze is nog jong. Wytske is aan de beurt, zij is 3 maanden jonger dan Cato. Zij moet de geur van Pietertje op kunnen pakken! Na een klein half uurtje komen ze terug varen, EN vraag ik? Nee zegt Cor ze heeft het niet opgepakt, ook voor Wytske te moeilijk. Dan is het de beurt voor Gitta, de 11 jarige ervaren hond, die vele inzetten heeft gedaan. Zij komen terug varen, EN vraag ik opnieuw aan Cor. Je gelooft het niet, Gitta heeft Pietertje ook niet opgepakt! Hoe kan dat nou zo ervaren hond, zij kent de geur van "dood" heel goed? Dan moet het wel heel moeilijk zijn. Cato is aan de beurt en ik ben er niet gerust op. Het is gewoon heel moeilijk om "dood" te kunnen ruiken in het water. We varen weg. Cato staat ontspannen op de punt van de boot. We gaan de bocht om en varen rustig verder. Cor zegt; "probeer het maar, zet haar maar aan het werk!" Daar gaan we dan, ik schraap mijn keel en zeg; "ZOEK MENS". Cato zet haar neus aan. Ik zie in de verte Pietertje drijven en ik ben benieuwd of Cato het oppakt! Opeens zie ik dat Cato onrustig wordt, ze piept, jankt en tongeld, het zal toch niet waar zijn! Langzaam varen we langs Pietertje. Cato ruikt de geur van de placenta. Je ziet aan haar hele houding dat ze duidelijk geur heeft, maar ze ziet geen slachtoffer liggen. We varen door Cato staat op de punt van de boot, je ziet haar denken hoe kan dit nou?! Cato loopt van de punt af naar achteren, dat is het teken dat Cor de boot moet draaien. We varen langzaam terug en dan gebeurt het! Cato krijgt weer de geur van Pietertje in haar neus. Nu wordt ze helemaal gek ze blaft erop los. Cor vaart recht op Pietertje af. Cato hangt over de rand van de boot heen en wijst zo Pietertje aan. Dit is toch niet te geloven, mijn zwarte Catootje de enige die het goed heeft gedaan. Zo super moeilijke opdracht, apetrots ben ik op haar. Ze doet het toch maar. We maken Pietertje los van de tak,

laten hem achter de boot mee zwemmen. Dit was de laatste keer dat we gebruik hebben gemaakt van Pietertje. We hebben hem bedankt voor alle medewerking en netjes begraven. We hebben nog uitgebreid na gepraat en ik ging met een brede glimlach naar huis toe. Wat een kanjer!

Een paar weken later hebben we van een training een “inzet” gemaakt. Cato is toe aan het echte werk, maar ja het is een rare tijd. We zijn niet de enige reddingshonden die dat willen en kunnen. Als je op inzet gaat dan ga je met een team. Je hebt honden die fijn zoeker zijn en honden die flitsers zijn. Ik zal uitleggen wat dat inhoudt en hoe het werkt. Onze honden zoeken op menselijke geur zonder iets van de vermiste persoon te hebben geroken. Onze honden lopen dus op geurstromen die door de lucht verspreid worden of worden verzameld op een bepaalde plek. Omdat dit complex is en je soms ook in gebieden zoekt waar veel mensen zijn, leert de hond alleen te verwijzen op personen die zitten, liggen of hoog zijn. Je hebt honden die heel secuur in het zoekwerk zijn. Ze noemen dat een “fijn zoeker”. Zij zoeken dicht langs een bos passage, lopen langs een gebouw. Die honden blijven redelijk dicht bij de geleider. Het tegenovergestelde daarvan is een “flitser”. Hierbij is de hond vaak verder bij de geleider uit de buurt en raast hij in een hoog tempo door het gebied heen. Een voordeel kan zijn dat ze snel een slachtoffer gevonden hebben, een nadeel is dat ze door het hoge tempo sneller een slachtoffer overlopen. Daarom zeggen ze ook altijd, 1 hond is geen hond. Tijdens een inzet zoek je met minimaal 2, het liefst met 3 honden jouw stuk van het inzet gebied af.

We hebben in ons team 1 fijn zoeker en 3 flitsers, Cato is een flitser. We krijgen een gebied toegewezen dat we gaan uitkammen. Een spelregel die we mee kregen is dat we er een uur over mochten doen. Bij een echte inzet is dit natuurlijk niet zo. Aangekomen op de plek, zetten we de honden gelijk aan het werk. We geven het commando “ZOEK MENS” ze gaan gelijk aan het werk. Ze trokken zich niks aan van andere honden, speelde zelfs niet met elkaar. Nee...gewoon aan het werk. Dat is toch wel bijzonder om te zien. Cato werkt alles netjes uit. Ze rent erop los komt bij mij even langs, even op controle en gaat weer verder. Ze zijn allemaal goed aan het werk. Na 38 minuten hadden ze lucht! En ja hoor, boven op de heuvel tussen het hout lag het slachtoffer. Cato komt mij halen, ze blokkeert mij, neemt mij de heuvel op en brengt mij bij het slachtoffer. De andere honden blaffen netjes aan bij het slachtoffer. Heerlijk om te zien hoe goed ze werken!

Voor alle lezers en hun schnauzers hele fijn feestdagen een mooi gezond nieuw jaar.

Tot volgend jaar

Anneke en Cato.